

[Anders Poulsen]

Det lå ligesom i det, hr. Wilhjelms sagde, at jeg i mit første indlæg skulle have været inde på den tanke, at staten, samfundet skulle gå foran. Jeg nævnte som eksempel akkordsituationerne, og det lå ligesom i luften efter hr. Wilhjelm's indlæg, at det skulle koste samfundet og andre borgere i samfundet noget i den forbindelse.

Det er nu ikke rigtigt opfattet. Det, jeg var inde på i indlægget, var nødvendigheden af at forebygge, at skyldnere bevægede sig ind i den ulykkelige situation, beslutningsforslaget her omhandler. For at forebygge dette er det, tror jeg, meget nødvendigt, at man får en vurdering af muligheden for at rekonstruere de personligt ejede virksomheders finansierungsgrundlag, vurderet af debitor og kreditor. Jeg påpegede nødvendigheden af, at staten som kreditor i den forbindelse så lidt mere uhildet på situationen, end jeg mener tilfældet er i øjeblikket. Jeg tror, at selv hr. Wilhjelms vil være enig med mig i, at der er et stort behov for netop det forebyggende i disse situationer.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Ole Espersen bad mig fremskynde fremsættelsen af forslaget og spurgte, om det kunne nås i marts måned. Det kan jeg desværre ikke love. Så vidt jeg husker, er forslaget sat på regeringens lovgivningsprogram til maj. Jeg skal gerne prøve, om jeg kan få det frem tidligere, men jeg mener, at der er anført noget ved behandlingen her af beslutningsforslaget, som vi gerne vil medinddrage i forbindelse med udarbejdelse af forslaget.

Jeg synes, at der er en forbindelse imellem en betalingsstandsningsordning, hvor man prøver at klare skyldnerens forhold på den måde, og gældssaneringloven, der jo skulle redde ham i den situation, hvor han ikke er reddet ved, at man har kunnet gennemføre betalingsstandsningens ordning. I hvert fald er der så megen parallelitet, at jeg synes, det må være en fordel for os ved udarbejdelsen af gældssaneringsforslaget, at vi har kendskab til den endvalgsbetænkning, der kommer, vedrørende betalingsstandsningens ordning. Jeg mener ikke, det behøver at betyde nogen forsinkelse, i hvert fald ikke i forhold til, hvad vi havde påregnet.

Efter den venlighed, der har været fra ordførernes side her over for tankerne om at

gennemføre en ordning vedrørende gældssanering, skal jeg prøve på at fremskynde arbejdet så meget som muligt.

Wilhjelms (VS):

Hr. Knud Lind havde nogle bemærkninger om, at det var meget erhvervsuvenligt, hvad jeg sagde, eller hvad han opfattede at jeg sagde. Det er da muligt, hvis man vil opfatte det sådan.

Det, jeg sagde, var faktisk bare, at vi måtte stille det krav til en gældssaneringsordning, at den ikke medførte yderligere spekulation i at lade skatteydere og Lønmodtagernes Garantifond betale for mislykkede erhvervsdispositioner. Der er ikke tale om, at skattevæsenet slet ikke går med i en gældssanering, det gør det som bekendt allerede nu, og der er heller ikke tale om, at det ikke kunne gøre det i yderligere omfang, hvis der er tale om personer, hvor vi alle sammen mener at gældssanering er rimelig. Jeg tror da ikke, at hr. Knud Lind eller nogen andre ligefrem ville forsvare, at vi skal have en ordning, der medførte yderligere spekulation i, at skattemyndighederne stillede sig velvilligt, eller at Lønmodtagernes Garantifond lå i baghånd dér.

Dette har meget at gøre med, at skal vi klare problemerne for dem, vi taler om, og som indgår i diskussionen, så skal vi også forhindre, at andre kommer ind og misbruger ordningen. En sådan gældssaneringsordning vil blive lagt for had, hvis ikke de garantier, jeg forsøgte at skitsere, er indbygget. Nu siger ordføreren for forslagsstillerne, at det mener han de er i betænkningen. Det er muligt, og i så fald er der ikke større problemer med os, men jeg tog det forbehold, dels fordi, som jeg sagde, jeg ikke har nået at læse betænkningen op til denne første behandling, dels fordi jeg synes, vi meget ofte ser, at når man skitserer forslag, så tænker man på de gode, konkrete tilfælde, man har i sinde at hjælpe, men man tænker ikke på de misbrugsmuligheder, man måske samtidig åbner op for.

Hr. Anders Poulsen sagde, at det, han havde ment, var nødvendigheden af at forebygge, at personer kom ud i bundløs gæld. Jeg vil godt sige, at det kan tackles på 2 måder. Det hører med til at forebygge bundløs gæld, at man f.eks. ikke tillader, at personer kom-